

nerne, og det samme gjorde Hr. Vanggaard. Nu saa man, at det ene af de to ærede Medlemmer var meget utilfreds med Jernbanerestauranterne, medens det andet var forholdsvis tilfreds. Om Smagen kan der altsaa ikke disputeres, heller ikke i dette Tilfælde, idet det ene af de ærede Medlemmer mente, at man der fik forholdsvis god Mad, medens det andet mente, at det var en forholdsvis daarlig Mad.

Der er for Resten i dette Foraar indført en Nyordning med Hensyn til Restauranterne. Tidligere var det saaledes, at naar en Jernbanerestaurant blev ledig, blev den gerne bortliciteret til den højestbydende eller i alle Tilfælde til en, der paa det nærmeste var højestbydende. Dette var ikke nogen god Ordning, idet den førte med sig, at man ganske vist ofte fik et højt Bud, men inden der var gaaet ret lang Tid, kom der Krav og Ønsker frem fra Restauratørens Side om Nedsættelse af Afgiften, idet han paaberaabte sig, at Driften ikke kunde bære sig, men gav Tab. I de Tilfælde, hvor Driften gav stort Overskud, hørte man derimod ikke noget fra Restauratørerne. Nu er der imidlertid i indværende Finansaar gennemført en ny Ordning, idet der paalægges Jernbanerestauratørerne Bogføringspligt; og de skal saa i hvert enkelt Tilfælde svare som Afgift en vis Procent af Bruttoomsætningen og samtidig en Minimumsafgift. Derigennem faar man fra Jernbaneadministrationens Side Haand i Hanke med Restauratørerne og kan paase, at deres Fortjeneste ved Driften af Restauranterne ikke bliver for stor, medens man paa den anden Side ogsaa bliver i Stand til at prøve Rigtigheden af Restauratørens Paastand om, at hans Virksomhed giver for lidt Udbytte. Man er ogsaa ved den nye Ordning blevet i Stand til at fastsætte forholdsvis lavere Priser for visse Varer: Kaffe, Øl, almindeligt Smørrebrød, altsaa de Varer, der navnlig nydes af de mindre bemidlede rejsende. Jeg tror i alle Tilfælde, at man skal blive staaende ved denne Ordning en Tid og se, hvordan den kommer til at virke. Jeg tror, som sagt, ikke, man vil vinde ved at gaa over til Statsdrift. Hvis Restauratørerne og deres Personale skulde statsansættes med faste Lønninger, vilde det medføre en langt mere vidtgaende Kontrol af Restauranternes Indkøb, Omsætning og Fortjeneste, end man har været inde paa hidtil; og jeg tror i alt Fald, det blev en langt dyrere Administration, saa at man neppe fik hverken billigere eller bedre Mad ad den Vej.

Jeg tror hermed at have besvaret de fleste af de Spørgsmaal, der har været fremme. Jeg skal i øvrigt takke for den villige Modtagelse, Lovforslaget har faaet, og henstille til Udvalget at arbejde saa hurtigt som muligt, for at vi snart kan faa den Forhøjelse af Taksterne, som er saa aldeles nødvendig, idet jeg samtidig giver Tilsagn om, at der fra Statsbaneadministrationens Side skal blive gjort alt, hvad gøres kan, for at indskrænke Udgifterne i saa stort Omfang, som det paa nogen Maade er muligt.

Formanden: Hr. N. C. Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

N. C. Jensen: Jeg vil takke den højtærede Trafikminister for hans Udtalelse om det Spørgsmaal, Hr. Thomas Larsen fremdrog, om det ikke vilde være heldigt at indføre en anden Ordning med Hensyn til Jernbaneraadets Stilling i det hele taget. Den højtærede Trafikminister udtalte, at han allerede havde begyndt en Forhandling med Generaldirektøren om denne Sag, og dette glæder mig, thi Jernbaneraadet, der sikkert kunde have haft en ikke ringe Betydning, har man fra Ledelsens Side mødt paa en meget mærkelig Maade. Den højtærede Trafikminister sagde, at der havde været Krig mellem Administrationen og Jernbaneraadet. Det har der nu i og for sig ikke været, idet man fra Jernbaneadministrationens Side — saa vidt jeg har kunnet skønne baade fra Ministerens og vistnok ogsaa fra Generaldirektørens Side — har baa-ret sig saaledes ad, at man ganske stille har sat Jernbaneraadet ud af Spillet. Først gik der vistnok omkring to Aar, før man gjorde sig den Uejlighed at kalde Jernbaneraadet sammen. Da Raadet saa traadte sammen og derefter begyndte at spørge, vilde man ikke svare. Man hævdede det Standpunkt: Jernbaneraadets Stilling er den, at det kun skal have noget at gøre med Centralorganisationens Indretning. Da man saa endelig fra Jernbaneraadets Side fandt Anledning til at sige, at den Sag kunde man altsaa tage sig af, endte det til syvende og sidst med, at Administrationen gennemførte Centralordningen, hvorefter Jernbaneraadet fik Besked om, at dette var sket, og nu kunde det udtale sig om, hvorvidt det fandt sig tilfredsstillet ved, hvad der var sket. Denne Ordning har sikkert mildest talt skadet Jernbaneadministrationen i sin Helhed. Jeg tror, at Jernbaneraadet, der er sammensat af Mænd fra alle Partier, kunde have været til Støtte for Jernbaneadministrationen, men den Maade, hvorpaa Administrationen og